

## **Reseberättelse**

### **1. Introduktion**

Studerande: Marlene Ström

Praktikplats: Öppenpsykiatri i Laholm, Länssjukhuset i Halmstad avdelning 26 (äldre psykiatrisk avdelning), PIVA (psykiatrisk akut- och intensivvårdsavdelning), affektiva enheten

Under perioden: 5 oktober till 22 november 2009

### **2. Beskrivning av praktikplatsen**

I Laholm där de första två veckorna spenderades så var det väldigt trivsamt. Alla hade egna personliga rum och så var det bra sammanhållning mellan personalen. Man hade sina egna kläder. Hit kommer patienter i åldrarna 18 år och uppåt.

På avdelning 26 där jag spenderade en vecka så var det väldigt trivsamt och kändes väldigt hemtrevligt, men den enda nackdelen tyckte jag var att man hade sjukhuskläder och inte sina egna privata kläder. Här ligger patienter som är 65 år och äldre, med undantag om de andra avdelningarna är fulla vilket de var då jag var här, då hade vi mycket yngre patienter.

På PIVA var det mer sterilt, men det kan man ju förstå i och med patientklientelet som kommer hit. Det kan inte finnas något som man kan ta livet av sig med och allt är låst.

Patienterna är från 18 år och uppåt och man har plats för tillnyktringspatienter också.

På Affektiva enheten var det väldigt bra sammanhållning inom personalen och man kände sig som en i gänget. Här är väldigt trevlig arbetsmiljö och man har sina egna kläder. Patienterna är 18 år och äldre och har en bipolär sjukdom eller är deprimerade.

### **3. Beskrivning av- och reflektion kring lärande situationer**

Jag har varit med på bl.a. bedömningssamtal av nya patienter, fått information om KBT, öronakupunktur och läst i en hel mängd med broschyrer. Jag har vart på ECT information och sett då patienter fått behandling. Jag har fått information om ljusbehandling och varit med då en patient blev tvångsbältad, det var en spännande och intressant situation. Jag var lite rädd då jag var på PIVA i två veckor eftersom det var en del våldsbenägna patienter inneliggande just då. Det har dock varit en nyttig erfarenhet då man ju träffar på psykiatriska patienter var man än jobbar i framtiden. Min inställning till ECT var i början att det kändes som en behandling man gjorde på 1800-talet, men efter att ha sett vilken otrolig skillnad t.ex. en deprimerad patienter får så har jag helt ändrat uppfattning.

### **4. Utvärdering av praktikperioden**

- information innan praktiken

Jag fick väldigt lite information innan praktiken, man fick e-mail från flera olika personer och man hade ingen aning om vem som var vem. Jag visste i princip bara att jag skulle vara på tre olika platser, men i slutänden var det fyra olika platser. Två veckor i Laholm, en vecka på avdelning 26, två veckor på PIVA och två veckor på affektiva enheten. Ingen lärare har hörts eller setts till.

- studerande miljön

På praktikplatserna fanns det mycket tillgång till litteratur och man kunde bra sätta sig ner i lugn och ro och läsa på.

Det fanns gott om tillfällen att lära sig rent praktiskt också.

I Halmstad finns ett stort stadsbibliotek och även på sjukhuset och i högskolan finns bibliotek.

På rummet på patrikshill är det rätt lyhört, men om man inte störs av det så kan man bra sitta

och studera där också. Även om miljön inte är så trivsamt.

- **utvärdering av mig själv**

Jag har visat intresse att lära mig nya saker, jag har ingen tidigare erfarenhet av psykiatri och har därför lärt mig massor med ny kunskap. Jag har övat väldigt mycket på bemötandet eftersom jag ansett att det har varit en svag sida av mig inom psykiatri.

Jag har frågat och tagit reda på det som jag undrat över och lärt mig massor med ny kunskap varje dag.

Jag är medveten om mina svaga sidor och tar till mig den feedback som jag får.

- **bostadsförhållande**

Direkt då jag kom hit och en kvinna från kåren mötte mig så var det första hon sa ”oj vad pinsamt att sätta två normala människor till de här boendet”. Och svaret på den frågan kan man ju fundera på vad den är. Direkt då jag anlände till Patrikshill där vi fått äran att spendera våra sju veckor blev jag rent ut sagt förskräckt. Här är skitigt och äckligt. Man har nog inte städat här på en hel evighet. Sängen är en militärliknande liten hård säng från 1800-talet med en tunn skumgummimadrass på. Köket är ofräscht och ostädat, matrester i diskhon och gammal mat i kyl och frys. Köksredskapen är buggliga och odiskade med intorkad gammal mat i. Duschen är full med hår och ser ofräsch ut. Jag kan säga att jag duschade i sockor den första veckan och sedan med flipflops den resterande tiden. Tvättmaskin och torktumlare var okej, men det fanns inget bokningssystem på dem fast det bor många människor här. Vardagsrummet var okej, men inte heller här är det riktigt fräscht. Man har tre kanaler att välja på vilket är lite lite och det finns ingen tillgång till internet.

Då jag kom hit så skulle jag hyra täcke och kudde eftersom man inte orkar släpa det från Åland. Men vid första anblick så bestämde jag mig snabbt att springa ner på stan och köpa nytt. Det jag skulle fått hyra var inte vitt som det borde utan fullt med brungula fläckar och såg allmänt äckligt ut. Det skulle inte förvåna mig om det finns löss här.

Jag och Benita har ett varsitt rum, men delar på en wc stol och på hallen. I rummet finns förutom den förskräckliga sängen, ett skrivbord, en stol och en liten hylla.

Det enda positiva med patrikshill är att det är nära till stan och till tågstationen.

- **ekonomi**

Man får pengar så man klarar boendet genom stipendiet. Men självklart skulle det ju kunna erbjudas mer pengar till oss studenter, man ska ju ha råd att äta och leva också, dessutom är resan hit inte helt gratis varken med tåg eller flyg. Det har gått åt en hel del pengar under denna praktikperiod i och med att man inte velat laga mat i det ofräscha köket med buggliga stekpannor o smutsiga kastruller. Man har ju därför varit tvungen att äta en hel del ute och på praktikplatsen.

- **kultur**

Det finns en biograf i stan och så finns det flera restauranger och kyrkor. Det finns även en del muséer om man är intresserad av detta.

- **kommunikation/transport**

Bussarna går hela tiden och det är inte långt att promenera till tågstationen där också tågen går hela tiden. Det tar drygt en timme att åka tåg till Göteborg och två och en halvtimme till Köpenhamn. Man får även lätt tag på en taxi om man vill det, men det är inte alltför långt att promenera dit man ska. Högskolan ligger dock lite för långt bort från patrikshill, så dit har jag

bara gått då jag skulle betala hyran.

- **Läror/sjukskötars feedback**

Sjukskötarna har varit bra på att ge en feedback, men någon lärare har man varken sett eller hört av på sina sju veckor här.

Sjukskötarna speciellt på den affektiva enheten har verkligen gjort allt för att jag ska trivas och ha en bra och lärorik praktikperiod. Men även sjukskötarna på de övriga praktikplatserna har varit bra och de har gett mig feedback och lärt mig så otroligt mycket om psykiatri. Jag har ju aldrig varit i kontakt med psykiatrin såhär förut, så det har varit väldigt givande att ha varit här.

- **Språk**

Språket har inte varit något problem då alla jag varit i kontakt med har varit svenskspråkiga. Om det någon gång är någon patient på avdelningen eller på mottagningen så ordnar man förstås med tolk och försöker göra det bästa av situationen.

- **Mottagandet från skolan**

Jag har inte träffat en enda lärare från skolan då jag varit här. Jag har bara träffat dom som arbetar på kåren och det är dom som haft hand om boendet. Dom på kåren som jag haft kontakt med är ju helt klart en klass för sig. Dålig service och otrevligt bemötande.

## **5. Råd till eventuell förbättring**

Jag tycker att lärarna skulle kunna åtminstone höra av sig till praktikplatsen och se hur man har det.

Boendet är annars det jag vill klaga mest på. Det är under all kritik (Läs under boendeförhållnaden).